

en omhyggelig Drøftelse. Jeg skulde for mit Vedkommende ikke have havt Noget imod, hvis man mente, at de Oplysninger, som foreligge og kunde fremkomme for Udbalget, ikke være tilstrækkelige, saa foranstaltede en yderregaende Drøftelse. Jeg har med Beflagelse set, at Sagen er kommen til at foreligge ikke igjennem det Lovforslag, som er indbragt af den ærede Minister, men kun som et Vindringsforslag paa Finantsloven til 3die Behandling, idet det derved forekommer mig, at den altsidige Drøftelse, jeg ønsker denne Sag undergivet, maa blive væsentlig indskrænket. Naar jeg nu ikke desto mindre skal afgive min Stemme, vil jeg tilføie, at ligeom jeg har følt nogen Beroligelse overfor mine Tvivl ved, hvad der er ansøgt fra forskjellige Sider og navnlig fra den ærede Krigsministers Side i Dag, saaledes mener jeg ogsaa, at det kan forsvares, at jeg paa et Omraade, hvor jeg selv ikke er sagtyndig, for en Del stoler paa og kaster Ansvar paa de Saakyndige. Jeg vilde derfor, naar Sagen havde foreligget paa sædvanlig Maade, efter Behandling og Drøftelse af Lovforslaget gennem alle Stadier uden Tvivl have bestemt mig til at stemme for Forslaget. Hvad det foreliggende Vindringsforslag angaar, har jeg ogsaa havt nogen Tvivl med Hensyn til denne Sag, set fra et politisk Standpunkt. Jeg vil imidlertid gaa ud fra, at det forholder sig saaledes, som den ærede Krigsminister har sagt, at naar Sagen nu er indbragt af ham igjennem Vindringsforslag paa Finantsloven, saa er det, fordi han ønsker allerede i denne Samling at bringe det til Afstemning over Forslaget efter at have havt Leilighed til at udtale sig om Sagens reelle Betydning og Værdighed. Jeg anser mig ikke for berettiget til at gaa ud fra, at Meningen har været en anden, og naar jeg altsaa har stillet mig saaledes, saa kan heller ikke Hensynet til den politiske Stilling foranledige mig til at stemme anderledes over Sagen end jeg af Hensyn til Spørgsmalets egen Realitet ellers vilde gjøre. Naar jeg altsaa vil stemme for den ærede Krigsministers Vindringsforslag, saa bemærker jeg udtrykkelig, at jeg gjør det, fordi jeg ikke opfatter det som en Indledning, under visse Forudsætninger, en Paabegyndelse af et Middelgrundsført tværtimod en Nægtelse fra det ene af Rigsdagens Things Side. Jeg vilde finde det meget beklageligt, om den ærede Krigsminister vilde gjøre noget Saadant, hvis Forslaget heri Folkethinget blev forkastet, men fandt Støtte i det andet Thing. Jeg skal naturligvis ikke ved denne Leilighed, lige saa lidt som ellers, komme ind paa Spørgsmaalet, hvorvidt jeg anser det for at

være juridisk og konstitutionelt forsvaret at gjøre noget Saadant. Jeg har jo mine gode Grunde til ikke at udtale mig derom, men dertimod vil jeg sige, at jeg meget vilde beklage det, fordi jeg tror, det vilde være meget uheldigt, om den ærede Minister gjorde saaledes, og det af to Grunde. Den ene Grund er den, at jeg opfatter den politiske Situation saadan, at der derved vilde lægges en stor — ja jeg vil nødig sige det, men jeg frygter for, at det vil lægge en næsten uoverstigelig Hindring i Veien for, at vi i de nærmeste Aar kunne komme ud af det politiske Usøre, hvori vi nu befinde os. Noget, om hvilket jeg saa ofte har havt Leilighed til at udtale som min Mening, at det er af hderste Bigtighed, at denne demoraliserende Tilstand ikke skal forlænges Aar efter Aar, og det er ganske naturligt, at for mig har det Hensyn en meget stor Betydning, at Paabehandelsen af Middelgrundsførtet uden Bevilling fra begge Rigsdagens Thing vil utvivlsomt bidrage til at forhindre Bislæggelsen af eller i alt Fald forlænge den politiske Strid i flere Aar. Den anden Grund, hvorfors jeg vilde beklage, hvis Middelgrundsførtet blev paabegyndt uden Bevilling, er den, at jeg vilde anse det for saare ønskeligt, at de Foranstaltninger, der træffes til Værn om vort Fædreland og om Kjøbenhavn, hvad enten de bestaa i Opførelsen af Fæstninger eller Uddannelsen af det, man pleier at kalde det levende Værn, altid bleve trufne i Sympathi med og under fuld Tilslutning fra Folkets Side (Mange Stemmer: Hør!). Jeg er overbevist om, at naar man søger at vinde, saa vil man ogsaa finde en saadan Sympathi, og jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at Foranstaltninger til at værne Fædrelandet, hvormed Alle slutte sig med Kærlighed og Bektrefring, vilde føre til ganske anderledes gode Frugter for Landet end de Foranstaltningaer, der træffes under en stor Del af Befolkningens Villie.

D. Scavenius: Jeg vilde gjerne tillade mig at bemærke til det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes), at det forekommer mig, at hans Stilling ikke er fuldt ud konsekvent til dette militære Spørgsmaal, som her foreligger, om den end i en vis Forstand kan være nok saa konsekvent som Andres. Jeg synes, at det ikke kan lade sig gjøre, at man aarlig voterer meget betydelige Beløb, jeg tror to Femtedele af, hvad vi overhovedet bruge til Statshusholdningen, til vor Hærs og vor Flaades Opretholdelse, naar man samtidig ikke kan gaa med til saadanne Foranstaltninger, som den her fore-